

РЕШЕНИЕ

№ 2508

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **770** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С. О. Д., срещу Решение на Софийски районен съд, 111-ти състав, постановено по нахд № 16090/2020г., обективирано в Протокол № 20060915/07.10.2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде отменено наказателното постановление, алтернативно да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН или да се намали размерът на наложената санкция.

Ответникът по жалбата – зам. председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да отхвърли и да остави в сила решението на СРС. Подробни съображения в подкрепа на становището си е изложил в представена писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба

следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление (НП) № Р-10-607 от 12.11.2020 г. /поради техническа грешка посочено от СРС като 606/, издадено от зам. председател на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на касатора е наложена „глоба“ в размер на 7 000 лв. на основание чл. 222, ал. 1, пр. 2 и чл. 221, ал. 1, хип.1, т. 4 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, пр. първо, хипотеза трета, във вр. с ал. 2 от ЗППЦК.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 111-и състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица.

Според чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК прокуристът е длъжен да декларира обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането му. Безспорно е обстоятелството, че на 09.06.2020г. С. Д. бил назначен за прокурист на „Софарма“ АД. В съответствие с чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е следвало да декларира обстоятелствата по ал. 1 в срок до 16.06.2020г. Началото на срока по чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите, а не с момента на вписване на това

обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите. Следователно, правилно наказващият орган е приел, че нарушението не извършено на 17.06.2020 г. - първият ден след изтичане на срока за подаване на посочената декларация.

Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар.

Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с провеждането на ефективен последващ контрол върху дейността на поднадзорен субект -публично дружество, като се касае за сериозно закъснение от три месеца. Ето защо следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, който изключва маловажност на нарушението.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Софийски районен съд, 111-ти състав, постановено по нахд № 16090/2020г., обективизирано в Протокол № 20060915/07.10.2022г.

ОСЪЖДА С. О. Д., с ЕГН: [ЕГН] в, да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.